

De Blokhovense Polder

Door nevengeulen
van de Rijn ontstaan,
in vroeger tijden,
oeverwallen, kommen, banken, duinen.
Het is er woest en ledig.

Het landschap kleurt er geel en bruin
met vele tinten grizig-groen tot
zwart het water. Op hoge plekken
is er een bestaan,
de hofsteden Schalkwijk en Blokhoven
herinneren daar nog aan.

Na middeleeuwen door
mensenhand bedijkt,
ontwaterd en ontgonnen.
Op de zavelige klei,
langs wetering en dijk,
de gekromde akkers, boerderijen en de gaarden.
Achterwaarts de polder in
het hooiland op de zware natte klei.

Het beeld, een veelkleurig groene
open polder met
evenwijdig aan elkaar,
langgerekte smalle kavels/sloten,
recht op de wetering.

Zo was en bleef het eeuwenlang
tot "moderne" tijd
het grondgebruik ontrafelt.
Vee- en fruitbedrijven komen er.
Het gemengd bedrijf
ten dode opgeschreven.

De mens bestiert nu
waterstand en
bodemvruchtbaarheid.

Door: Ted van Keulen